

δυσνοήτους; διὰ τοὺς πολλοὺς λέξεις, οἵνα καθαράς κ.τ.λ.

Συγκεφαλαιοῦντες τὴν μικρὸν ταύτην βιβλιογραφίαν, ἀποφανόμενα εἰλικρινῆς, διὰ δὲν Ἀθηναῖς Φιλολογικῆς Σύλλογος «Πανανατσός», τοιοῦτο δυσγερές αναδιξάμενος ἔργον, ἐπιπλέοντος αὐτὸν εὐσυνειδότως καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων, καθόπιν ἐπιτρέπουσι τοῦτο ἡ νεκρὰ ἡλικία καὶ αἱ φιλολογικαὶ γνώσεις τὸν μελῶν του.

Η ΔΕΗΣΙΣ.

Εἶχα καιρό... πολὺ καιρό, νὰ μπῶ στὴν ἐκκλησία...
"Ἐλεγχ, εἴμα όμορτωλός..."
Καὶ δὲ θεός, θεός εἴν' καλός,
Αλλὰ μι·ετ τοὺς ἀσεβεῖς, μισετ τὴν ἀιερεία! . . .

Εἶχα καιρό... πολὺ καιρό 'στη λαϊτουργία νὰ τύχω...
"Ολοι ἀγέραζον κεριά
Κ' ἐπήγαιναν 'στὴν ἐκκλησία, . . .

Ἐγὼ ἀθλίως ἔφευγα τῶν φαλμαριῶν τὸν ήγο.
Αλλὰ ἐψὲ θυμῷθηκα μὲν συμβούλη ἀγία . . .
Καὶ μπαίνω μὲς τὴν ἐκκλησία...
Βλέπω Ψαλτάδες καὶ κεριά,
Μυρσίνη, μασχολίσχο καὶ μυστικὴ θυσία!

"Ω! ή καρδιά μ' ἀλάσσωσε ἀπὸ μεγάλο βάρος...
Κ' ἔντα δάκρυ συντριβήσῃ...
Δὲν εἶμαι πλέον ἀσεβής... . . .

Κ' ἐνῷ πρὸν εἴ τοι ἀπελπισά, σήμερον ἔχω θάρρος!
Τὰ μάτια μου ἐστήλωσα πρὸς τὴν ἐσταυρωμένο,
Καὶ μ' ἔνα δάκρυο θεριό,
Μὲ λαυτοὸ καρδιᾶς παλύδ,
Τὸ στόμ' ἀνοίγω πούτονε στὴ δέησις ἀλεισμένο . . .

Καὶ εἶπα... κ' ἔδειθηκα μὲ μάτια δακρυσμένα
. . . Τὸν ἔσυτό μοι λησμονῶ,
Καὶ δέουμαι στὸ Οὐρανό
Γιὰ 'κείνη, μόνον εἰς αὐτήν . . . καὶ δύχι δὲν ἐμένα!

Παρθένα! εἶπα, δόσε της τὴν κάθις εύτυχία,
Μ' ἔχε τη πάντα τε καλὰ . . .
Δὲν σου ἔξήτησα πολλὰ . . .

Καὶ ἔφευγα ἀγιότερος ἀπὸ τὴν ἐκκλησία!
?Δθῆναι, 17 Δεκεμβρίου 1870.

Α. ΔΙΒΑΘΗΝΟΠΟΓΛΟΣ. ἐπιλογία.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

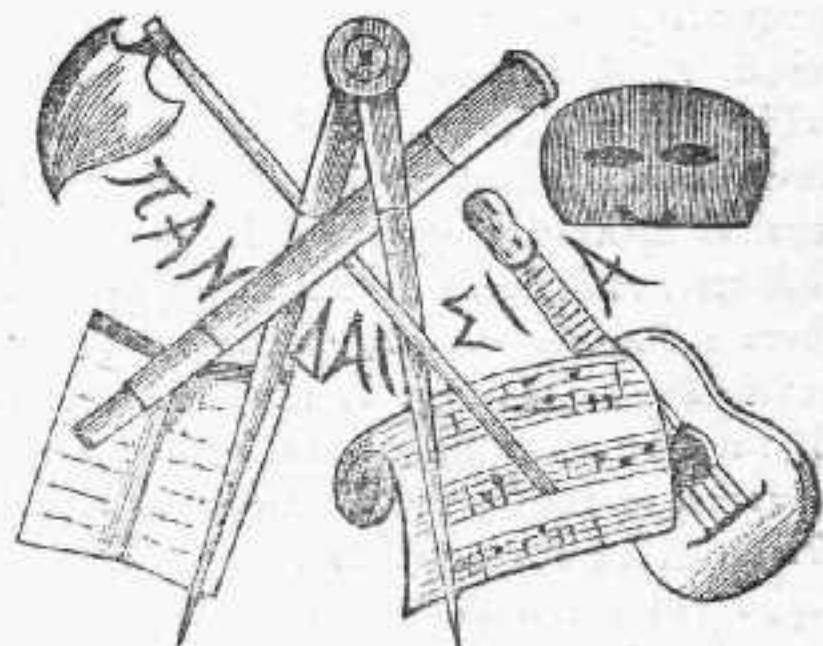
Μ' ὀφῆκες ὄστρανόν, πικρὰ τοὺς πόνους μου νὰ κλαῖω,
Νὰ βλέπω τέρπου ἔρεδος καὶ φλόγας ν' ἀναπνέω,
Καρλίνου φλόγας μ' ἥναψες δὲν σύνεις τὴν πυράν μου
Καὶ ἔφυγες μακράν μου.

Τρέμειν σοὶ ἔψαλλον ἀλλὰ συγγρόνως φάλλεις
Καὶ σὺ, ψ. ιορη, ἀρροντις ἀσματήκτρεις ἀλλης... . .
Τ' ἀνθη τοῦ κλονοῦ ἔκοψες, ὁ κλόνος χωρὶς ἄνθη
Δὲν θάλλει, ἐμαράνθη.

Μία ἑπτὶς μοι έμενε, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑπτήν
Γελῶσα καὶ περιγχρής νὰ ἀφαιρέσῃς εἶδα,
Σὺ ήσας; τίτον ὄνειρον, ἢ ὅπτασίας πλάνη;
Σὲ εἶδον, ἢ μ' ἐφάνη;

Φεῦ, ἀληθὲς τὸ ὄνειρον! ἀνήκεις ἡδη σ' ἄλλον
Καὶ μόνος τώρα ναυαγός εἰς τρικυμίας σάλον,
Παλιώ ως πρὸς κύματα μὲ τ' ἄγριά μου πάθη,
Πάτσα ἑπτὶς ἐγάθη.

ΙΑΚΩΒΟΣ.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.

Γενομένων τῶν ἀρχαιετιῶν τῇ ἐνταῦθα ἔτατον τοῦ λαοῦ αἱ αὐτοβοήθειαι ἔξελέγθησαν διὰ τὸ τρέχον ἔτος, οἱ κκ. Α. Στάϊκος διοικητής, Ν. Διανέκτης ἀλεγκτής, Β. Σθωλόπουλος ταμίας, καὶ τακτικοὶ σύμβουλοι, οἱ κκ. Γ. Στεφάνου, Ιω. Σαρκημαντής, Λ. Πατζατζόπουλος, Ηλ. Γεωργούλας, Ιω. Πλατύς, Σάβ. Τζώρτζης, Γ. Καρατσούλας, Δεων. Σθόλης, καὶ Πετ. Δίλλης παραπληρωματικοὶ δὲ οἱ κκ. Μιλ. Σευλίτσης, Ν. Παππαδόπουλος καὶ Α. Κυριακόπουλος.

* * * 'Ἐν Μαγκεστρίᾳ, τῇ Βιομηχανικωτάτῃ καὶ μεγάλῃ ταύτῃ πέλαι τὶς λαγγίλας, μεταξὺ τῶν νέων δραματικῶν συνετήθη Σύλλογος ἀπό τινος καιροῦ προεδρευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σαγρανδῆ ὁ σύλλογος οὗτος δύναται νὰ ἀποδῆ αὐτοῖς ὡφέλιμον.